

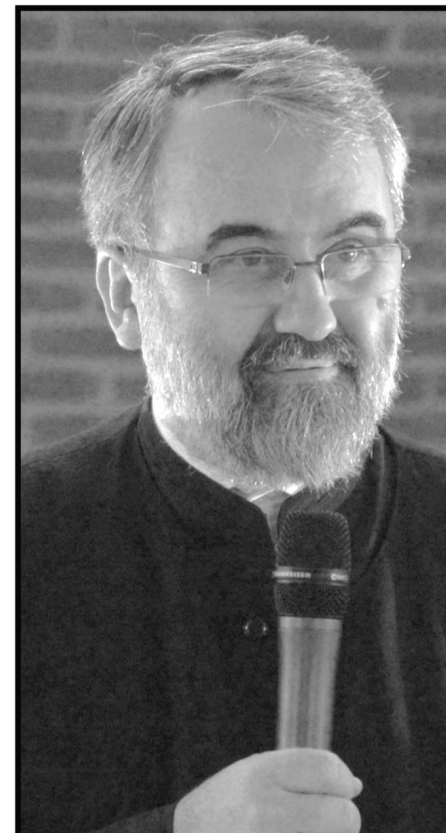
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*„Nimic din lumea aceasta nu poate umple golul dinlăuntrul nostru,
pentru că acesta poate fi umplut doar de Dumnezeu!”*

– Părintele Emilianos Simonopetrilul

Nr. 605 / 31 mai 2026

PĂRINTELE
CONSTANTIN COMAN

APA CEA VIE

Mântuitorul Hristos spune că cel ce se încrede în El, din inima lui vor curge râuri de apă vie. Este desigur o metaforă și v-aș ruga să explicați ce vrea Hristos să spună?

Este numai într-un fel o metaforă, pentru că „apa vie” nu este o metaforă. Sfântul Evanghelist Ioan vorbește foarte mult în Evanghelia sa despre o alternativă cerească la hrana pământească. Alternativa la hrana pământească materială (pâinea, apa, vinul etc.) este hrana duhovnicească, nematerială, care „coboară din cer” (pâinea cea cerească, apa cea vie, cuvântul lui Dumnezeu). Aceasta nu este o metaforă. Realitatea duhovnicească, nematerială nu este mai puțin „reală” decât realitatea materială, este mai consistentă decât realitatea materială. Duhul este mai consistent decât materia. De fapt Duhul este cel care dă consistență materiei. Duhul umple totul, materia nu umple totul.

Dumnezeu este Duh (Ioan 4,24) și omul este chemat să fie duh.

Ce păcat că lumea de astăzi dă atât de puțină atenție duhului și componentei duhovnicești a realității și se lasă copleșită de realitatea materială, exterioară! De aici și obsesia eficienței exterioare, materiale, a cantității! Este drept că noi străbatem o epocă profund materialistă și raționalistă, care dă puțină importanță realității nemateriale, pe care o numim duhovnicească. Mare parte dintre semenii noștri par a se amăgi cu convingerea că realitatea se limitează la ceea ce percep cu simțurile și cuprind dâșii cu mintea! Este cu atât mai grav, când amăgirea aceasta se întâmplă cu cei chemați să propovăduiască Evanghelia lui Hristos!

În viața Bisericii este prezentă materia în toate, dar aceasta este folosită în așa fel și la dimensiuni bine gândite, încât să facă mai mult decât evidentă prezența lumii duhovnicești. La Sfânta Împărtășanie, Hristos întreg se oferă într-o fărâmitură de pâine și într-o picătură de vin. Dintr-o sticlă de Aghiasmă Mare consumăm un an de zile! Bucătica de anafură pe care o primesc credincioșii în fiecare duminică la Liturghie este puțin mai mare decât o firimitură! Întâmplător, oare?! Nu! Deloc întâmplător! Pedagogia dumnezeiască a luminat pe cei ce au rânduit aceste lucruri să le facă așa pentru a pune în evidență conținutul în duh al acestora.

Prețiozitatea este în duh, nu în materie! Materia trebuie subțiată cât de mult posibil, tocmai pentru a fi străveziu duhul.

Ce se întâmplă cu cel ce crede în Hristos?! Ce înseamnă cuvintele *vor curge din inima lui râuri de apă vie?! Ne spune Sfântul Evanghelist Ioan în continuare: Cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din pânțele lui. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El. Căci încă nu era (dat) Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit!* (Ioan 7, 38-39).

Despre apa cea vie Mântuitorul vorbește și în episodul cu femeia samarineană, exact în aceiași termeni: *Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică!* (Ioan 4,14). Și aici se referă la Duhul Sfânt pe care-L va trimite lumii de la Tatăl.

Apa cea vie, așadar, este Duhul pe care aveau să-L primească cei ce cred, după preaslăvirea lui Hristos. Lucrurile ca atare sunt foarte clare. Nu este suficient de clară înțelegerea noastră raportată la aceste evenimente. Fie că nu ne străduim să ne apropiem de ele, fie că ni se par îndepărtate, și ne liniștim conștiința și mintea, păstrându-ne departe de astfel de realități! Ceea ce spune Mântuitorul Hristos aici este întemeiat pe discursul Sfintelor Scripturi: omul a fost făcut să trăiască, nu autonom și izolat, ci în

comuniune, spunem noi, împreună cu Dumnezeu. Nu numai într-o legătură morală, de prietenie, ci într-o legătură consistentă, adică în unire cu Dumnezeu. Prin această legătură omul primește viața dumnezeiască, viața prin excelență, viața veșnică.

Unirea omului cu Dumnezeu se realizează mai întâi în persoana Dumnezeu-Omului Hristos, iar prin pogorârea Duhului Sfânt, se realizează în toți cei care, crezând, primesc prin botez Duhul lui Dumnezeu. Întruparea Fiului lui Dumnezeu are acest obiectiv întemeietor, de a da lumii șansa vieții dumnezeiești, a vieții veșnice. Același Sfânt Evanghelist Ioan spune: *Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.* (Ioan 3,16). Despre această viață vorbește Mântuitorul Hristos deseori: *Eu am venit ca [lumea] viață să aibă și din belșug să aibă* (Ioan 10,10).

Nu a venit Hristos ca lumea să fie pur și simplu mai bună, ci a venit să îndumnezeiască lumea, adică să-i dezlege izvorul apei celei vii. Istoria lumii se împarte în două. Este o istorie până la Hristos și o istorie după Hristos. Este o lume până la Hristos și o altă lume după Hristos. Punctul culminant este Pogorârea Duhului Sfânt sau Cincizecimea, prăznuită astăzi. Pogorârea Duhului Sfânt încununează economia dumnezeiască lucrată prin Fiul.

Mă tem că vorbim prea ușuratic, prea scolastic despre

lucruri atât de însemnate! Cum să atragem atenția oamenilor asupra acestor realități, de fapt, cutremurătoare?! Cum să le trezim interesul spre această „ofertă” incalculabilă, care este șansa vieții adevărate, depline, veșnice! Și aceasta nu după moarte, ci acum.

„Oferta” vieții prin excelență este făcută pentru aici și pentru acum, ca alternativă la viața trecătoare, nedeplină. Din păcate s-a încetățenit credința că viața veșnică este viața de după moarte. Nu, este viața care biruie moartea, întrucât biruie stricăciunea și păcatul, amăgirea și falsitatea, deprimarea, nihilismul! Este viața care umple de sens, bucură adânc, deschide orizonturi existențiale, aduce satisfacția adevăratei împliniri. Viața aceasta este rezultatul hrănirii cu hrana duhovnicească (adică nematerială, având consistența duhului), care vine din cer. Cei care merg la biserică râvnesc la această hrană și o primesc, chiar dacă, de multe ori, nu au deplina conștientizare a ei. Cei care merg la biserică se hrănesc cu cuvântul lui Dumnezeu, cu mângâierea chipului lui Dumnezeu și al sfinților, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, cu puterea semnelor Crucii, cu sfințenia lui Dumnezeu, împărtășită prin apa sfințită sau anafură cu harul lui Dumnezeu. Se hrănesc, de asemenea, cu hrana cerească prin excelență, lăsată moștenire omenirii de Hristos, și anume Trupul și Sângele

Domnului, prin pâinea euharistică și vinul euharistic.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PĂRINTELE KALLISTOS WARE

DUHUL SFÂNT NE-A CREAT PE TOȚI LIBERI

Libertate înseamnă și diversitate și unicitate. În măsura în care suntem liberi, fiecare dintre noi manifestă chipul divin în maniera sa personală și absolut unică. Din această cauză, fiecare ființă umană are o valoare infinită în unicitatea sa. Fiecare este un scop și nu mijlocul unui scop exterior. Cultura contemporană ne determină să gândim în termeni stereotipi privind totul ca ceva ce ar putea fi măsurat și clasat statistic sau chiar „programat” informatic. Ca umaniști creștini vom avea numai de câștigat rezistând acestei tendințe. Este de datoria noastră să trecem fără încetare de la

nivelul superficial la care ființele vor fi clasate în categorii, la nivelul persoanei autentice care nu este niciodată nici plictisitoare și nici previzibilă. Duhul Sfânt ne-a creat pe toți liberi și pe fiecare diferit; dar numai sfinții, ca „pnevmatofoři” ne revelează adevăratele calități ale făpturii umane, dovedind cea mai mare diversitate. Nu sfințenia e monotonă, ci răul.

Făptura umană, creată după chipul dumnezeiesc, investită cu conștiință de sine și puterea discernământului moral, nu se mulțumește doar să locuiască în lume și s-o folosească, cum fac celelalte viețuitoare, ci este capabilă să-L laude pe Creatorul ei și să I-o reofere printr-un gest de mulțumire. Numai prin această ofrandă devine omul cu adevărat uman, adică o persoană cu totul diferită. Aceasta este cea de a doua dimensiune ce ne definește ca oameni.

Sursa: **Episcopul Kallistos Ware**, *Împărăția lăuntrică*, Editura Christiana, 1996

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>1 iunie</i>	08:00	Utenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Treime
Marti <i>2 iunie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă <i>6 iunie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>7 iunie</i>	08:00	Utenia și Sfânta Liturghie Ap. Evrei 11, 33-40; 12, 1-2; Ev. Matei 10, 32-33; 37-38; 19, 27-30; glas 8, voscr. 1 → Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București